

Nr 1894

av herr Carlstein m. fl.

i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 133 angående ändrad regional organisation av SJ.

I proposition nr 133 har regeringen lagt fram förslag till ändringar i nuvarande regionala organisation av SJ. Förslaget innebär bl. a. att nuvarande elva driftdistrikt ersättes av åtta trafikdistrikt och lika många bandistrikt. De geografiska gränserna för trafik- och bandistrikt förutsätts därvid sammanfalla. Minskningen av antalet distrikt innebär att de nuvarande distriktsexpeditionerna i Växjö, Borås och Umeå dras in. På dessa orter föreslås i stället att särskilda kommersiella distriktsenheter upprättas.

I och för sig finns det inget att erinra mot att SJ tar till vara de möjligheter som finns att rationalisera administrationen och därigenom hålla kostnaderna nere. Samtidigt gäller att organisations- och rationaliseringsåtgärder blir mycket kännbara för de orter som berörs. De innebär ett minskat antal arbetstillfällen och de får också klart regionalpolitiskt ogynnsamma effekter. Detta talar för att rationaliserings- och organisationsåtgärder skall vidtas med all möjlig hänsyn till berörda regionala och lokala intressen.

Vid de fortsatta övervägandena av organisationsfrågan har dock regeringen uppenbarligen tagit intryck av den oro man i berörda tre regioner känt för att genom indragning av distriktsexpeditionerna få en försämrad kommersiell service från SJ:s sida. Inte minst från regionalpolitisk synpunkt är det angeläget att det finns nära kontakter mellan SJ och näringslivets olika delar i regionerna.

Departementschefens förslag om kommersiella distriktsenheter avser att tillgodose sådana kontaktbehov.

Det är angeläget att dessa distriktsenheter ges reella uppgifter så att de verkligen kan fylla en regional kommersiell funktion för en effektiv marknadsföring, svara för en del planeringsarbete m. m. Med hänsyn härtill finns det ingen anledning att – som skett i propositionen – ange dessa enheter i SJ-organisationen som "tillsvidarearrangemang". Det ger ett intryck av en övergångsanordning som vi inte kan acceptera. Vi anser att dessa enheter bör få en permanent karaktär. De bör också vara av en sådan storleksordning personal- och arbetsmässigt, att en omorganisation kan ske utan att utflyttningen av den berörda personalen får alltför ogynnsamma effekter i regionalpolitiskt avseende för berörda kommuner.

I fråga om den berörda personalen vill vi också understryka att den aktuella omorganisationen även i övrigt genomföres med stor hänsyn tagen till personalens intressen. Därvid utgår vi ifrån att den nuvarande personalen får stanna kvar på de tre distriktsorterna, med reella arbets-

uppgifter, till dess man varaktigt kan omplacera den med lämpliga uppgifter på orten, inom regionen eller i sista hand på andra orter.

Med hänvisning till ovanstående hemställer vi

att riksdagen vid sin behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 133 måtte besluta

1. att de nu föreslagna kommersiella enheterna får en permanent karaktär,
2. att inga indragningar av dessa enheter får ske utan riksdagens hörande,
3. att omplaceringen av personal skall ske successivt med hänsyn till regionalpolitiska skäl och personalskäl.

Stockholm den 21 november 1972

RUNE CARLSTEIN (s)

ARNE NYGREN (s)

BENGT FAGERLUND (s)

GÖRDIS HÖRNLUND (s)

LILLY HANSSON (s)